

[Aksel Larsen.]

min opfattelse ikke er det — eller af dem, man regner for vore venner — og som jeg har svært ved at opfatte som vore venner, når de forbereder sig på den slags — eller om vi selv skulle komme i besiddelse af sådanne taktiske atomvåben.

Hvordan man end ser på det, så kan man måske diskutere, om visse store lande ville have en mulighed for delvis at overleve. Chancen er ikke stor; men jeg kan ikke se, at der er nogen chance for, at dette land kan overleve, hvis den store krig kommer, og jeg er aldeles sikker på — ingen har kunnet blot sandsynliggøre noget andet — at dette land i vor tid med dens krigsvåben ikke kan forsvares, og at dets befolkning ikke kan beskyttes. Enten vi har 2¹/₃ panserbrigade eller kun 1 korporal og 8 mand, bevæbnet med forladegeværer, vil forsvaret sådan set være lige effektivt; det vil sige, det kan godt være, at det i visse henseender ville være mere effektivt, hvis man kun havde korporalen og de 8 mand, for så kunne man ikke gøre andet end at affyre et par skud for at markere, at nu var landets neutralitet krænket, og så var der en chance for, at vi i hvert fald ikke fik krigens ødelæggelse over landet.

Derfor vil jeg ikke alene stemme imod det forslag til lov om forsvarets organisation m. v., hvis skæbne man nu endeligt vil afgøre, men jeg vil endnu en gang gentage, at det eneste, Danmark kan og bør gøre, er at afskaffe militærvæsenet, at afruste. Det giver os mulighed for at overleve i tilfælde af krig. Det giver en mulighed — man kan diskutere hvor stor eller lille, men dog en mulighed — for, at vor neutralitet i krigstilfælde respekteres. Jeg vil endda tro, at denne mulighed ikke er så lille. Det afhænger naturligvis af, hvad man gør; men hvis vi afruster, hvis vi dermed i praksis eller bedre både formelt og reelt kommer ud af den militæralliance, der hedder Atlantpagten, hvis vi gør hele verden klar over, at dette land er neutralt i tilfælde af konflikt mellem stormagterne, vil jeg tro, at der er adskillige udsigter til, at Danmark, selv om disse stormagter af den ene, den anden, den tredje eller den fjerde grund skulle komme i krig, vil blive forskånet.

Jeg er imidlertid klar over, at mulighederne ville blive endnu større, hvis vi

indrettede os på det, jeg vil kalde et offensivt forsvar. Vi lever i en verden med en stadig voksende befolkning; vi lever i en verden, hvor størsteparten af befolkningen lever på et eksistensminimum og mange under eksistensminimum. Folkene i de såkaldt underudviklede lande er underudviklede, også fordi de magter, der først fandt på at tage krudt og lignende sprængstoffer i brug til at slå mennesker ihjel med, har brugt deres magt til at gøre store lande og store egne til kolonier og holde dem tilbage, i udvikling; derved har disse kolonimagter eller tidligere kolonimagter det direkte og uafvaskelige ansvar for, at der er underudviklede lande i dag.

Hvis vi afskaffer vort militærvæsen — og jeg kan ikke se, der kan anføres noget som helst økonomisk eller lignende argument imod militærvæsenets afskaffelse i Danmark; i den krigsindustri, vi har, er ikke så omfattende, den vil let kunne omstilles til fredelige formål; der kommer ingen krise herhjemme af den grund — altså, hvis vi afskaffer militærvæsenet, hvis vi afruster, sparer vi kolossale summer. Nuvel, den militærordning, man her vil vedtage, er budgetteret til 1 054 mill. kr., hvortil formentlig kommer nogle udgifter til soldaternes rejser og eventuelt også til deres tøjvask — jeg forstår, at det ærede medlem hr. Lannung i høj grad mener at kunne vaske sine og det radikale partis hænder ved at henvise til, at nu får soldaterne muligvis deres tøj vasket gratis! Dertil kommer de udgifter, som man ikke har budgetteret med, anskaffelsesudgifter og udgifter foranlediget af den almindelige prisstigning. Ja, jeg behøver ikke at give mig til at profetere om stigende udgifter, for det er ganske indlysende for mig, at vedtager man det lovforslag, vi her har til tredje behandling, vil Danmarks militærudgifter komme langt, langt op over 1 100 mill. kr., formodentlig op over 1 200 mill. kr. Men enten det nu er 1 milliard kr. eller 1 054 mill. kr. eller 1 100 mill. kr. eller 1 200 mill. kr. — hvis man sparer disse penge, har vi dem til rådighed til andre formål. Det er givet, at nogle af dem kan bruges til forbedring af de sociale forhold herhjemme, så vi kommer nærmere til den tilstand, man dels rosede, dels anklagende betegner som velfærdsstaten.

Vil man tænke på at sikre Danmarks